

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Digressio X. De Voto Stabilitatis, seu fervore perseverantiæ, contra tepiditatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

CONSID. IV.

De refrenanda Oculorum
ga curiositate.

- Idem l. 2. s. 38. r. 2.* **F**ili, ad istud diligenter attendere debetis
in omni loco, & apparentia exteriorum
Dominus (sensuum, &) actionum tuarum
& rector, non servus. Nec oculo carnalium
res visa, vel audita. Quid vis videri
non licet habere? Trahunt desideria
litis ad spatiandum (curiositatis ad
gandum) sed quid nisi gravitatem
entia, & cordis dispersionem reportat
cuncta videres presentia, quid esset, nisi
vana? Dimitte vana vanis. Laudabile
homini Religioso, raro foras exire, fugere
deri, nolle etiam homines videre.

DIGRESSIO X.

De voto stabilitatis, seu firmitatis
perseverantia in bono, contra
tepiditatem.

THEOPHOBUS.

(I.)

- Reg. 6. 58.* **Q**uamvis S. Patriarcha Benedictus
ubi inter Religionis vota, pro
sionem Stabilitatis ponit, litteraliter

stabilitate loci loquatur, quam alibi vocat, esse Officinam instrumentorum bonorum operum, de illa tamen in hinc vobiscum nunc agam, quatenus importat perseverantiam in bono, & excludit defectionem à fervore operis Dei, per supervenientem Vitæ Tepiditatem, morum perversioni, & sensuum libertati cognatam. Istius porrò perniciosissimæ tepiditatis amicos, à concepto aliquando fervore deficientes Latiensis Abbas Blossius sequenti censurâ perstringit:

Tepidorum censura.

In spec. Monach. Dacrya, Abb. apud Ludov. Bloss.

Sunt adhuc alij divino obsequio mancipati, qui tamen nec infideles, nec fideles servi Dei dicendi sunt, sed ignava diaboli mancipia, qui eos jure appellârit. Qui scilicet habitu, Ordine, & officio Ecclesiastici, & Religiosi apparent, sæcularium dissolutionibus abdicati, cæterùm quâdam mentis pigritiâ, sive segnitie affectu, conceptos devotionis spiritus relaxant, ac interiora sua prorsus negligentes, labijs quidem, & externis functionibus se Deum honorare simulant, sed eorum longè est ab ipso: in quodam tepiditatis profundo demersi, vix quidquam de propria salute cogitant; tales hodie, quales heri, tales in claustris, quales in sæculo, tales in Sacerdotio, quales olim in gymnasio, tales in senio, quales in juvenia, nempe luridi, immundis,

di, tepidi, socordes, vagi, incompofiti,
timore, sine reverentia. Hæc ille.

II. In iftorum fimilem, aut fim-

S. Bern.
ferm. 1. de
inftitut.
Monach.

congruit ille mellificæ apis aculeus
culo nuncium remisifti, fed profefione, de
tu tuo indigna committis, in Angelicæ
dignitatis ordinem tranfifti, fed veteri

Sunt Pardis
fimiles.

minis negligentijs vacando, Pardorum

bus affimularis, quorum setæ, nec ex

bæ, nec ex toto nigræ; fed cum fint

lium colorum miftione variegatæ, & in

punctæ, neq; in albis numerantur, & in

nigris. Ifta Lactifluus Doctor; cetero

Angelicus, inquirens, an Religiofus

ftatu perfectionis, ita refolvit:

tametsi fe perfectos efle minime

teantur, in ftatu tamen perfectionis

neri, eò quòd perpetuam obligati

ad ea, quæ perfectionis funt, tenentur

cum folemnitate contraxerint; & in

confequenter fubdit, illos mendaces

mulatores, fictosq; Religiofos efle

ab intentione perfectionis animam

vocârint. Gravis fanè in Religiofus

pidos, ac formidolofa cenfura, & in

tamen obfervatu digniffima, & in

faria illa alterius mellifici Ecclefiafti

ris ad Sacerdotes male-fuadâ opo-

temetipfos fallentes, & credentes

perfectionem folis Religiofis & in

ftatibus competere, non itiduc

S. Th. 2.
2. q. 184.
a. 5.
Regulares
tenentur
tendere ad
perfectionem.

omnibus in sæculo Sacerdotibus : ita enim ad ipsos sermocinatur : *Audite me* Sic etiam sacerdotes sæculares. s. Amb. lib. de dignit. Sacer.
serps Levitica, germen Sacerdotale, pro-
pago sanctificata, Duces, & Rectores gre-
gis Christi: nihil est in hoc sæculo excellen-
tias Sacerdotibus, si, quod sumus, actione
potius, quàm nomine demonstramus, ut no-
men congruat actioni, actio respondeat no-
mini: ne sit nomen inane, & crimen imma-
ne: ne sit honor sublimis, & vita deformis;
ne sit deifica professio, & illicita actio. E qui-
bus verbis inferitur, tam grave & irre-
fragabile esse Sacerdotum ad perfectio-
nem debitum, quantum est, & quàm
infallibile eorundem, etiam supra Reli-
gionis statum (ut sic præcisè) sublimius
dignitatis fastigium. Vnde quilibet Sa- Hesych. in c. 6. Levit.
cerdos iuge, & continuum debet esse perfe-
ctionis holocaustum. Alioquin tantundem Tepidi in- crepantur.
in illos, ac in Religiosos negligentes
illud fulmen quadrabit: quòd sit promif- Bernar. Cardin. in Spec. Monach. p. 2. c. 2.
for largus, redditor avarus, mendax manife-
stus, divisor pessimus; Deo enim sua dedisse
videtur, se verò diabolo; & quia Spiritui
Sancto mentitur, mortem meretur æternam.
 III. Quàdam vice S. Bernardus vi-
 sus est sibi audire voces illas Luciferi
 inter Superos adhuc existentis : *in cælum* Isaia. 14.
conscendam, super astra Dei exaltabo solium
meum; Sedebo in monte Testamenti. Ex quo
 iustà indignatione commotus ita in su-
 per-

*Daniel. 7.
20.*

*Sedere &
non servire
cupiunt.*

perbia, & nequitia spiritum invel-
pit: ô imprudens! ô impudens! mil-
millium ministrant ei, & decies mil-
centena millia assistunt ei, sine fine
centia Sanctus, Sanctus, Sanctus
Sedebis? Omnes sunt administ-
Spiritus, Cherubim stabant, & ma-
debant, & tu solus Sedebis?
hæc tua præsumptio! qualis inter-
Dei Ministros negligentia, & in-
prorsus vecordia? Eadem omnino
reptione dignissimus esse videtur.
quis Sacerdotium, aut Monasticum
fessus, tot inter famulantium De-
mina mente, & spiritu à ferventi-
rum opetum exercitio torpescit.
enim impropere, & redargui-
tissimè, & verissimè potest: tot in-
stibus Hierarchijs Angelorum my-
nunquam cessant à divina laude,
Sanctorum utriusque sexûs, & in-
centena millia triumphantis, ac mi-
tis Ecclesiæ; tot in sæculo infinitis
candi occasionibus expositi comp-
Lajci, atque fideles, die noctuque
in perpetuo servitutis Dei proci-
hominum milliones conantur in
de virtute in vitutem, de profectu
profectum, semper timentes in sin-
minimis Deum offendere, & tu
Sedebis?

*S. Anselm.
ep. 6: ad
monach.
Cister.*

Adhortatio
contra te-
pidos.

IV. Considera bene operandi occa-
sionem, quâ potiris, proficiendi obliga-
tionem, quâ teneris, proborum exem-
pla, quæ stimularis, Sanctorum socie-
tatem, ad quam aspiras, ne malus in
contubernio bonorum inveniâre, sicut
diabolus quondam inter agmina Ange-
lorum. Recogita, quæso, loci sanctita-
tem, quam calcas, fundatorum inten-
tiones, quas agnoscis, legata pia, census,
ac redditus, quos percipis, Reliquias Ti-
tularium Sanctorum, quas in altaribus
prostantes colis; & erubescere, si imita-
ri pigeat, quod celebrare delectat. Re-
volve, Sacerdos, Ecclesiæ Annales, &
Martyrologia, recolle Religiose sanctis-
simum tui Ordinis monumenta, ac memo-
ria in mortuis omnium virtutum exem-
pla, quot stimulos fervoris, quot San-
ctorum nomina, encomia, prodigia?
Suspice cælum, & numera Sanctos An-
gelis familiares, aut pares, Deiparæ de-
votione insignes, ejusdem favoribus il-
lustres, omni miraculorum gloriâ eximi-
os Tvmatargos; mortuorum in vitam
resuscitatores, locorû, urbium, provin-
ciarum, & quarumcunque necessitatum
communes Patronos; invictissimos hæ-
resum debellatores, regnorum, ac gen-
tium Apostolos, Martyrum denique in-
nume-

Sanctorum
Antecessorum
fervor.

P

nume-

*Trith. l. 1.
de viris il-
lustr. c. 6.*

*Proponitur
imitandus.
Climac.
gradu 1.*

numerabiles candidatos exercitibus
profectò non alio vivendi modo ad
tam pervenisse sanctitatis consummationem
nem nosse debes, nisi quia (ut Trithemius
mij verba adducam) magna in eis
bat devotio, arsit in eorum mentibus
plina zelus commendandus, qui illi
quam sinebat esse remissos, subdebant
regulæ, obedienciæ normam susceperunt
camino paupertatis, & adversitatum
fide firmi, spe robusti, gemina
fulgidi, zelosi, maturi, atque docti
mente puri, devotione præcipui, omni
virtutum honestate decori: Vobis qui
fragilitate naturæ similes, ac moribus
cæterùm solo perfectionis conatu
sunt solidi, constantes, & immutabiles
V. Quòd si igitur potuere istam
istam vim sibi inferre, teporem ex-
re, ignem igni, calorem calori,
um studio, desiderium desiderio
vitæ exitum, metamque semper
re, & augere; tu non possis, aut
desperes? Imò (quod deplorandum
nunquam velis, aut vix unquam
ris? sed complicatis quasi manibus
brachijs, vel pedibus, genibusque
pra se invicem decussatis, in pigritia
terno sedere tantùm cum Luciferi
sumas? Non metuis, omnes obprobria
quam tuos accusatores, & judicium

Velut inertem, vecordem, indignum,
& degenerem filium, aut fratrem repro-
baturus? vel te in sancta Religione, &
Apostolico statu factum quasi profely-
tum, meræ tepiditatis vitio futurum
aliquando duplò filium gehennæ? Si
cui ista non intimas ossium medullas
penetrant, sed adhuc, velut obducto ob-
sinationis callo, rigescit, actum cum
illo, conclamatam jam esse, vehementer
pertimescendum est.

Tepidorum
grave ani-
mæ peri-
culum.
Matth:
23. 15.

VI. Porro prænominatus Trithemius
assignat octo consecrati Deo hominis,
sed merè in suis functionibus tepidi præ-
dominantes inordinationes. *Prima* com-
mittitur in Deū: ex ipsius servitutis incu-
riā, divini operis negligentia, vanā men-
tis ad creaturas, atq; sensibilia oblecta-
menta evagatione. *Secunda* in regulas su-
as, ac statuta: facili illorum transgres-
sione, humilitatis contemptu, minimo-
rum neglectu, libertatis affectatione,
licentiarum ambitione, concessionum &
dispensationum abusu, correctionis im-
patientia, & fugā disciplinæ. *Tertia* er-
ga Superiores: amoris filialis amissio-
ne, actionum simulatione, murmura-
tionis frequentia, intolerantia pœnæ, cō-
tumacia vitæ. *Quarta inordinatio* se ex-
tendit ad confratres, & æqualis mini-
sterij consortes, qui enim sibi malus,

Octo deorū
dinationes
Tepidi.

cui, obsecro, bonus erit? idque dicitur
 litudine morum, exempli pravitate,
 conversationis seductione, probitate
 risione, atque despectu, irrogatione,
 tumeliarum, alieni defectus inquit
 ne, & cavillatione, fraternae que
 ritatis invidentiâ, vel simulatione
 ta reflectitur ad se ipsum: propri
 cij, ac voluntatis amore, levitate
 dis, morum dissolutione, risu
 ne, jocosum scurrilitatibus, inept
 ani lætitiâ, stultâ boni jactantia
 rum defensione, & præsumptio
 excusandi. *Sexta* est in ordine
 Monasterij, & proventus Ecclesi
 cos, per luridam in Monacho
 tractationem, temerariam dilige
 nem, ac debitæ custodiæ negligenti
 in Clerico autem, vel per nimiam
 scandalosam avaritiam, intentio
 corradendi studium, quo totus oc
 tur, Deo, & animabus neglecto
 è contra per prodigalitatem, super
 tatem, bonorumque Ecclesiastic
 inutilem dissipationem. *Septima*
 bitam sæculi renunciationem: in
 enim internæ dulcedinis experie
 na quærit solatia, vel cum laici
 rentibus, cognatis, aut notis,
 cibo & potu, somno, joci, omn
 exemptionibus, oculorum hec

Gradatim
 vergit ad
 nunam.

effreni concupiscentia carnis; donec per Octavam, & externam inordinationem (quæ perfectæ morum conversioni contraria est, ac pœnitentiæ tollit stabilitatem, utinam tandem non etiam loci, ac Fidei) prolabatur istiusmodi in cæcitatem mentis, peccati complacentiam, & recidivam: post hæc in consuetudinem pravam, inde in timoris Dei oblivionem, emendationis dilationem, ac abyssum improbitatis; de pavimento in sterquilinum, de folio in cloacam, de cælo in canum, de clauastro in sæculum, de professione, vel Ecclesiâ in apostasiam, æternamque animæ perditionem. Ita assumente uno solo solius Tepiditatis diabolo septem alios nequiores se, in domum vacantem, & ab incepto fervore vacuum intrando, per universitatem vitiorum sunt talis hominis novissima peiora prioribus.

S. Bern.
Serm. 63.
in Cantic.

Fit domici-
lium om-
nium vitio-
rum.
Matth. 12.
à v. 43.

S. Casar.
hom. 35.

VII. Hinc S. Cæsarius hæc ait, sine dubio patiuntur Clerici, Monachi, virgines, superbi, inobedientes, tepidi. Cum enim in primordijs conversionis suæ, relicta sæculi conversatione, ad militiam sanctæ institutionis animo ferventi confugerint, per gratiam Dei evacuatur omnibus malis, postea verò dum per negligentiam ac desidiam non apponunt studium, ut repleantur spiriualibus bonis; vitia, quæ discesserant, invenientia eos

P 3 vacuos

vacuos, cum multiplici remeantia
compellunt eos redire ad vomitum suum,
fiunt novissima eorum pejora prioribus.
pertus est hoc suo proprio gravi
damno & infamiâ juvenis ille (de

Massenius
fol. 368.
Juvenis So-
cietatem
Iesu dese-
rens.

A. R. P. Massenius in suo libro de
citate Vitæ humanæ) venerandæ So-
cietatis IESU alumnus, qui eadem im-
bè desertâ, ad impiam aliorum
ens, mox velut à septem vitiorum
monibus occupatus, eò nequitiarum
lapsus est, ut in manus sæcularis
stratus, & inde pro flagitijs suis ac-
tale, & infame supplicium à car-
ductus, utinam non ferò nimis
erit, culpam omnem suæ perditionis
publicâ confessione referendo in
glectum minimorum, vitæ societatis
defectionem à primo fervore, libe-
tis ambitum, & detestandæ tepiditatis
in Religione invalescentiam, quâ
in talem cordis & corporis
stasiam; scelera, vincula, carceres
que ad furcam incurrerit.

Sui suspen-
dij causam
tribuit tepi-
ditati.

VIII. Veruntamen particularia
taxat, folique tepido Religioso
dentia mala sunt ista: longè
magis, & quidem sanguineis lacrimis
deploranda, quæ integris Episcopis
Collegiatis & Parochialibus Ecclesiis
integris quoque Monasteijs ac Or-

bus per solam Tepiditatem originaliter
inveſta ſunt excidia: (iuxta S. Anſelmi
in ſuperiore Digreſſione Septima num. 11.

allatam præmonitionem ſeu vaticinium)

Ex quo enim permiſſæ ſunt in flo-
rentiſſimas illas vineas parvulæ vulpes
irrepere, impunè graſſari, & cunicu-

los agere; cœperunt paulatim regula-

rum ſepeu diſſolvere, bonæ diſciplinæ

maceriam laxare, ſubruere, diſſipare;

donec tandem, invaleſcentibus vitijs

proprietas, luxûs, faſtûs, levitatum

ac libertatum carnis, vinea tota, Eccleſia

tota, totûmque contaminatum, depa-

ſtum, & exterminatum eſt Monaste-

tium.

MONOPH. Sed quænam ſunt

iſtæ parvæ vulpeculæ tam furtivæ irre-

pententes, tam impunè demolientes,

tam pernicioſè deſtruentes?

THEOPH. Præter ſuperiùs jam de-

monſtratas, videlicet neglectum mini-

morum, affectum ad libertates, abu-

ſum licentiarum, incuriam ſenſuum, la-

xitatem; ſequentes pariter recenſet Ab-

bas Trithemius: Scientiarum defectum,

& craſſam ignorantiam; ſacræ lectio-

nis, & debitæ correctionis omiſſionem;

diſciplinæ relaxationem, atque multi-

plexes diſpenſationes; proprietatis uſum;

ſuperfluitatis immoderatam cupidinem;

Tepiditas
& mini-
morû ne-
glectus
ſunt ruina
communis

Aliæ cauſæ
ruinarum
Monaste-
riorum.

*Trith. in
l. decla-
mat. or. 5.
de 12. ex-
cidys. re-
gul ob-
serv.*

*S. Bern.
serm. 6. in
Ascens.
Dom.*

*Tepiditatis
remedium
sunt annua
exercitia.*

*Lud. Blo-
sius fervens
exercitio-
rum S. Ig-
nati) cultor*

divitiarum, victusque abundantiam;
ternæ renovationis incuriam; ve-
lium, leviumque culparum com-
tum; orationis, & Sacramentorum
ministrationis, ac usûs negligentiam
& hanc omnium istorum originem
quam S. Bernardus appellat perni-
sam, periculosam, miseriam, & dicitur
& INFERNO PROXIMA
VMBRAM MORTIS, TEPE-
TATEM.

IX. Vnde omnes, quotquot sunt
losi Visitatores, Provinciales ac Superi-
res tantarum cladum memores, ac
maximè remedia accuratissimo
intendunt, nimirum ut inprimis
sonæ sive, Ecclesiasticæ, sive Religio-
sæ sibi commissæ & subditæ, moribus
inducantur, persuadeantur, & ad
ad annuas interni spiritûs recollec-
& renovationes per exercitia spiritûs
ad excutiendam deterrimam & in-
nabilem tepiditatem, ex humana in-
stantiâ infirmitate quasi inadvertens
irrepentem; & illicò, sumptis vix
perniciosissimè invalescentem: hoc
tem pœnè solo & unico remedio
pulsandam, In quo Religiosos in
vini spiritûs laude celebratissimos
dovicus Blosius S. Patri Ignatio fan-
rissimus, ejusque Societatis Jesu

pium apud Belgas introducendæ enixissimus promotor mirifico præluxit exemplo, dum, ut (qui Sanctus est, sanctificetur adhuc) subito ad novos novæ provinciæ colonos exercitiorum faciendorum causâ advolavit, & renovatus ipse in spiritu, publicæ dein & communi reformationi strenuam operam navavit.

X. Et pro altero, prædicti Visitatores & Superiores ad exemplum tot sanctissimorum suorum Pontificum & Pastorum; aut Ordinis fundatorum, ac Reformatorum summâ cum sollicitudine insistunt annuis & fructuosis visitationibus obeundis, suorum subditorum defectibus emendandis, corrigendis excessibus, inflammandis ad solidam pietatem animis &c. In quibus de Regulari statu insigniter efferbuit S. Odo Abbas Cluniaci, ac suo tempore cujuscunque salutari consilij promptuarium, totiusque Christianitatis sacrum Ærarium appellatus, per Germaniam, Galliam, Italiam, Hispaniam, aliasque remotissimas orbis plagas tam indefessus Reformatore, ut demum à tot laboribus superstes, supra bina Cœnobiorum milia unus, & solus dirigeret; apparente ipsi & jubente Sanctissimo Patriarchâ BENEDICTO, ut obsequentes, & dis-

Polland.
in Vit. 7.
Janu. n.
59.
Apoc. 22.

S. Odo
Abb. Clu-
niaci miri-
ficus Re-
formator.

disciplinæ capaces alumnos favoribus refractarios autem, & discolors regni cælesti prosequeretur. Sed firmissimum est, ut unus superior tot Monasteria regat, & uti quondam fuit, quinque Monachorum millia, quorum nimirum Religiosi omnes ex teo motum moventur, tanquam scintilla arundineti discurrentes, solo admodum exhortationis igniculo; at quia discolors & tepidi non moventur ab igne naturalis fervoris (quo ex propria industria carent) intus latente, nec reguntur, hinc pro uno compelluntur vix quandoque decem Superiores regere possunt.

XI. Porro in Ecclesiasticâ Hierarchiâ suo nitore restituendâ præ omnibus excelluit stupendus Reformationis SS. Concilij Tridentini leges intrepidæ Zelotes Carolus Borromæus, cum talem præscripsisset Dei Minister continuandi fervoris regulam: *Alti- cerdotes perpetuum animi quendam ardorem erga divina, zelumque gloriæ Dei, & salutis animarum, tanquam ignem sacrarum actiones necessarium: id ipsum Reformationis opus absolutissimis numeris complevit. Quò enim sex illa provincialia ab ipso celebrata Concilia, undecim Diocesana Synodi collata*

Ex constitut. S. Caroli. reg. 2.

S. Carolus monet Clerum fervoris & zeli.

runt? quàm ut obscuratum domus Dei ^{Reforma-}
 decorem, quàm ut collapsam prorsus ^{tor indefef-}
 Ecclesiasticorum, ac Regularium disci- ^{lus,}
 plinam redintegraret. Quid existimas,
 hunc novæ Legis Phineem promovisse,
 ut tot nobilissima seminaria, collegia,
 & cœnobia pro Itala, Germana, Helve-
 tica, Rhætica, & Valesiana juventute,
 nullum profundendis opibus finem im-
 ponendo, intra sui Archiepiscopatus ter-
 minos condiderit? extra verò non du-
 bitarint tantus hic orbis Atlas per nivosa,
 & inaccessa Rhætorum, & Helvetorum ^{In Helvetos}
 juga reptare magis, quàm itinerari, sar- ^{beneficus,}
 cinas suas proprijs humeris per devias, &
 avias montium salebras gestare, hære-
 sum peste infectis medullitus condolo-
 re, solidare nutantes, instruere simpli-
 ces, & quò æternùm istarum regionum
 incolis consuleret, tam insigne Collegij
 Helvetici, sic dicam, Areopagum eri-
 gere, è quo totidem successivè adver- ^{Eph. 6.}
 sus principes, & potestates tenebrarum ha- ^{12.}
 rum invictissimi prodirent athletæ, quot ^{Collegium}
 olim ex equo Trojano pugiles; per quo- ^{Helveti-}
 rum doctrinam sanam laudabili conversatio- ^{cum ab ip-}
 ni conjunctam secundissimo eventu disceretur, ^{so institu-}
 & doceretur probitas, convellerentur hæreses, ^{Ernestus}
 propagaretur fides, Ecclesiasticæ disciplina ^{Cholinus}
 rigor, ac fervor vigeret, & animarum lu- ^{in ejus vi-}
 crum per amplissimas regiones usque ex ipsis ^{ta. 6. 9.}
 fini-

finibus Germaniæ colligeretur? Num
 Carolinae soboles (Alumnos quondam
 illius, reliquorum passim Sacerdotum
 antesignanos compello) tanti
 exemplo deesse patiemi, quin id
 quod pro totius ipse Ecclesiae, &
 triæ vestrae reformatione immortalis
 ria gessit, vos pro impigri fervoris
 stauratione (proscripta, damnata,
 anathematizata omni tepiditate) pro
 stetis? Absit tanti momenti omni
 vestra vocatione, & genio: zelus
 ti Antistitis vos omnes socios quos
 collegas ambit, rivales exoptat, ut
 modo superstes in se non est, sup-
 tur in vobis reaccendendi divini ar-
 negotium. Bonus enim, & utilis est
 zelus in sacerdote, ne negligens, ac
 sit in suo munere.

S. Ambr.

serm. 18.

in Pf 118.

XII. Denique non minus laude
 liter faciunt etiamnum hodie Re-
 dissiimi Visitationum, Provinciarum
 gregationumve Antesignani, ac
 des, imò quotquot in oppidis, &
 Clero præ eminent Decani, qui præ-
 rum Sanctorum fervidi æmulatores
 accuratissimam minimorum curam
 munere suo, omnes nervos intendentes
 quæ visitationibus, quæ salubribus
 stitutis ad florentissimam vitæ regulam
 & Ecclesiasticæ normam suorum

vel reformare, vel conservare irremif-
 sis itineribus, atque laboribus satagunt,
 ut uberrimos laborum, & fructuum
 manipulos reportantes cum mellifluo
 Abbate exultare possint, & de suis glo-
 riari, ejusdem verbis: *Quanta audivimus*
 & cognovimus ea, & Fratres nostri annun-
 ciant nobis, quemadmodum recalulistis igne
 Dei, convaluistis de infirmitate, resloruistis
 in novitate sancta: digitus Dei est iste, sub-
 tiliter operans, suaviter renovans, salubri-
 ter mutans, non quidem **DE MALIS BO-
 NOS, SED DE BONIS FACIENS**
MELIORES: quis dabit, ut vadam, &
 videam visionem hanc magnam? nec enim
 minus mira, minusve jucunda ista promotio
 est, quam illa mutatio, nisi quodd multo faci-
 lius reperias, multos seculares converti ad
 bonum, quam unum quempiam in Religiosis
 negligentem transire ad melius. Est autem
 necessarium ad cautelam defectui proximam,
**MEDIOCRITATEM TRAN S-
 CENDERE, ET DECLINARE TE-
 POREM, QVI DEO VOMITVM**
PROVOCAT. Ita ille.

XIII. Quapropter Charissimi om-
 nem deinceps irrepentē animo tepidita-
 tē frequentissimis propositis reaccendi-
 te; cogitate sapius, quales fueritis primo
 die, quando vel existis de seculo, & re-
 cepti fuistis in claustrō, vel primitias sa-
 cras

Visitatio-
 num & re-
 formatio-
 num fru-
 ctus.

S. Bern.
 epist. 95.
 ad Ri-
 chard.
 Abb. Fon-
 tan. & so-
 cios.

Adhortatio
 ad fervor-
 em.

ras celebrando in partem sortis Sancti
 adsciti, quam puri, ardentis, quam
 bonis propositis largi, prompti, &
 humiles, ac devoti, & liberales, qui
 ad omnia parva diligentes, attentius
 cogitare, quod status vestri profectus
 altissima sit, caelos transeat, pariter
 gelis, & Angelicæ similis puritati: igitur
 diligentiam procurate, fervorem
 per in sinu vividum quandam, et
 etiamque fervorem, quia rari
 quod, & eximium facinus ex
 dimanatum antecellit sexcentis vulgari-
 bus minutis ac tepidis.

S. Ignat.
 Lojola in
 Epist. ad
 Lusitan.

Occupatio-
 nes exter-
 nae non
 minuunt il-
 lum.

B. Virgo
 apparet S.
 Hermannol
 uti vetula.

Propter re-
 missionem
 à fervore.

XIV. Et ne vestras forenses, &
 conomicas, aut alias commissas occu-
 pationes in defectionis vestrae à ter-
 operum Dei excusationem adducant
 metuite illam, quam Hermannol Prae-
 stratenfi alias purissimae Virgini Ma-
 desponsato, eadem sanctissima Dom-
 dedit reprehensionem; nempe cum
 sacrae supellectilis commissam sibi
 studiam à solito suarum devotionis
 fervore ac penso remitteret, & aliquo-
 do ipsam beatissimam in forma defor-
 vetulae sibi apparentem horreret, inter-
 ganti causam talis rugosi vultus, sic illi
 spondit: *Talis appareo tibi, qualis in
 tuo sum: ubi enim est ille fervor juvenis*

et exercitia, quae Me tibi, & te mihi juvenem reddiderunt? nolo, ut per occupationes à meo servitio remittas, & te excuses. Quam monitione correptus, omnem ille fervorem restauravit. Charissimi mei, si occupationes tam sacrae, tam necessariae non admissae sunt in excusationem defectionis à bene coeptis, quae ratione Superis placebunt voluntariae omissiones, & otiositates?

quibus aliquoties se fallunt seniores, dierum, annorumque numeros computando, quibus in Monasterio, vel Sacerdotio vixerunt, non curantes quofervore, profectu, vel fructu: in quos redi.

Et illud Senecae replices: Nil turpius, quam grandis natu, qui nullum aliud habet argumentum, se diu (in Sacerdotio, vel Religionem) vixisse, nisi dies & annos, talis enim non diu vixisse, sed diu fuisse censendus est.

Polland.
in Vit. 7.
Apr. p. 24.

Anni tepide transacti non sunt computandi.

Senec. l. 1. de tranquillitate.

MEDITATIO XV.

De eiusdem perniciosissima Tepiditatis reformatione.

Quoniam Otiositas inimica est animae &c. ante omnia deputentur &c. qui circumstant Monasterium, &c. & videant, ne forte inveniantur Frater acediosus, qui vages

Text. Regula. c. 48.